

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján  
az Alkotmánybíróság részére

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZÁG	
FOLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládára / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2014 -03- 18
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FOLAJSTROMSZÁM:	45041/14
UTÓIRATON:	

Ügyszám:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság: **20.Kpk.45041/2014/3.**

**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

Alulírott [REDACTED] a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság gyülekezési ügyben hozott 20.Kpk.45041/2014/3. sorszámú, 2014. január 16. napján kelt végzésével szemben, jogosultként az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül

**alkotmányjogi panaszt**

nyújtok be.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.Kpk.45041/2014/3. sorszámú végzésének, illetve a hivatkozott végzés alapját képező Budapest Rendőr-főkapitánya 01000-2033-2/2014. ált. számú határozatának alaptörvény-ellenességét és a bírói döntést semmisítse meg, mert sérti az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében írt gyülekezési szabadságot.

Alkotmányjogi panaszom megfelel az Abtv. által támasztott feltételeknek. *Kézbesítővel!*

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/609-0/2014	
Érkezett: 2014 MÁRC 24.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3x2+1 db	<i>Mu</i>

A rendőri és a bírói eljárás során személyesen jártam el, mint kérelmező, ezért egyedi ügyben való érintettségem fennáll. A bíróság a végzést 2014. január 16. napján kézbesítette részemre fax útján, így az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt hatvan napos határidő megtartott.

Jogorvoslati lehetőségeim már kimerítettem, és további jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva.

Az ügyben felülvizsgálati eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében vagy perújítás nincsen folyamatban.

A hivatkozott rendőri és bírói döntések álláspontom szerint azért nem felelnek meg az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jognak, mert az adott ügyben alaptörvény-ellenesen bővítették a gyülekezési jog szabad gyakorlásának és a rendezvény megtartásának előzetes megtagadási okait.

Panaszom indokaiként az alábbiakat adom elő:

Az általam képviselt szervezet egy megemlékezést kívánt tartani 2014. február 08. napján 11 órától 14 óráig Budapest I. kerület Vérmezőn. Ennek érdekében a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (Gytv.) 6. §-a alapján az illetékes rendőrkapitányságnak bejelentettem a megtartani kívánt megemlékezés rendezvény időpontját és helyszínét. Budapest Rendőr-főkapitánya 01000-2033-2/2014. ált. számú határozatában megtiltotta a rendezvény megtartását. Határozatában a Gytv. 2. § (3) bekezdésére hivatkozva állította, hogy fennáll a veszélye annak, hogy a rendezvény mások emberi méltóságát sérti megbontva ezzel a személyiségi jogok rendszerének egyenlegét. Határozatában kifejtette, hogy különböző nemzetközi jogi dokumentumok, Magyarország Alaptörvénye és magyar alkotmánybírósági döntések alapján vannak olyan alapjogok, melyek szembe

kerülhetnek a gyülekezési joggal és éppen ezért korlátozhatják is azt. A határozat indokolásának konklúziója az volt, hogy az általam képviselt mozgalom programja olyan mértékben szélsőséges nézeteket tartalmaz, amelyre figyelemmel a rendezvény céljának megvalósulása kétséget kizáróan alkalmas mások emberi méltóságának megsértésére, ebből adódóan fennáll a veszélye szélsőjobboldali eszmék terjesztésének, megsértve ezzel a második világháború áldozatainak, illetve azok ma élő hozzátartozóinak emberi méltóságát.

Az általam képviselt szervezet a Gytv. 9. § (1) bekezdése alapján a rendőrség határozatának bírósági felülvizsgálatát kérte. A bíróság a kérelmet elutasította, mert álláspontja szerint a rendezvény a közrend és köznyugalom jelentős mértékű támadásával jár együtt és alkalmas a köznyugalom megzavarására. A gyülekezési ügyben eljáró rendőrség és bíróság döntésében nem az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdését, hanem az Alaptörvény IX. cikkben meghatározott véleménysszabadság és annak korlátozását alkalmazta. Indokolásában kifejtette, hogy annak korlátait úgy kell meghatározni, hogy azok a véleményt nyilvánító személy alanyi joga mellett a közvélemény kialakulásának, illetve szabad alakításának a demokrácia szempontjából nélkülözhetetlen érdekét is figyelembe vegyék. A bíróság különböző korábbi alkotmánybírósági határozatokra hivatkozással akként foglalt állást, hogy amennyiben a gyülekezéshez való jog gyakorlása más alapjogot érint, vagy felveti ezek sérelmét, úgy a gyülekezéshez való jog gyakorlásának korlátozása nem csupán szükséges, de a korlátozás mértéke nagyobb is lehet. Az 1945. február 11. napján volt kitörési kísérletre való emlékezés a bíróság álláspontja szerint a magyarországi szélsőjobboldal egyik legnagyobb éves eseménye, melyet a bíróság az általam meg nem ismert, és a határozatában ki nem fejtett Alkotmányvédelmi Hivatal AH/3368/2014/2. szám alatti „iratanyaga” alapján látott megállapíthatónak. Megjegyzem, hogy álláspontom szerint ezen „iratanyag” meg nem ismerhetősége külön is felvetheti a bírósági eljárásnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes és nyilvános eljáráshoz való jogom sérelmét.

Az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdés mindenkinek biztosítja a békés gyülekezéshez való jogot. Az Alkotmánybíróság a 3/2013. AB határozatában összefoglalóan rögzítette a gyülekezési jog irányadó közjogi szempontjait. Eszerint a gyülekezési jog a tágabb értelemben vett véleménynyilvánítási szabadság része és a közügyekre vonatkozó, békés jellegű közös vélemény-kifejezést biztosítja. Ez a kollektív véleménynyilvánítás a demokratikus és plurális alapú társadalom alapvető lételeme. Azt, hogy egy gyűlés vagy rendezvény közügyet érint-e, a kifejezésre juttatni szándékozott vélemény tartalmától, formájától és kontextusától függ. Az AB határozat szerint is „a közügyeket érintő kérdés például, hogy miként viszonyulunk a történelemhez, milyen eseményt és milyen módon tartunk ünnepségre méltónak. A gyülekezési jog alapján megtartott rendezvények alkalmasak az egymás mellett élő, de egymástól részben vagy jelentősen eltérő történelmi narratívák megjelenítésére.” Így az egyének gyülekezési szabadságához tartozik, hogy gyülekezést szervezzenek és gyülekezésben vegyenek részt, illetve megválasszák, hogy a rendezvényre milyen céllal, hol, mikor és milyen körülmények között kerüljön sor. Ha például egy rendezvény éppen egy adott közterületen történetekre kíván emlékezni és emlékeztetni, akkor a gyülekezés szabadsága magában foglalja az adott helyen való gyülekezés jogát is.

Az Alkotmánybíróság a 75/2008. AB határozatában rögzítette, hogy a közterületen való gyülekezési jog előzetes rendőrségi bejelentéshez kötése az alapvető jog olyan korlátozása, amelynek a közlekedés rendjének és a bíróságok zavartalan működésének biztosítása érdekében szükséges és arányban a gyülekezési jog korlátozásával. Ez azt is jelenti, hogy a Gytv. 8. § (1) bekezdése által meghatározott okokon kívül előzetesen nem tiltható meg egy rendezvény. A tartalmi semlegesség és a cenzúra tilalmából következik, hogy a rendezvényen megjelenő közlések tartalmára vonatkozó megfontolások nem vehetők figyelembe az előzetes tiltáskor.



Az általam képviselt szervezet egy olyan megemlékező és békés jellegű rendezvényt kívánt tartani, amely a történelmet egy meghatározott perspektívából szemléli. Hangsúlyozom, hogy nem felel a valóságnak az sem, amit az alkotmányjogi panasszal támadott bírói végzés 3. oldalának 3. bekezdése állít, nevezetesen, hogy fennállt volna a veszélye békés rendezvényünkön szélsőjobboldali, vagy náci eszmék terjesztésének. Az ilyen jellegű megállapítások megítélésem szerint minden érdemi alapot nélkülöznek, és erre vonatkozóan a bírósági végzés sem tartalmazott semmilyen érdemi indokolást. Éppen ezért a rendezvény mindenképpen az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogot élvezzi és a Gytv. hatálya alá tartozik, így azok alapján bírálható el.

Az általam képviselt szervezet a budapesti Vérmezőn, vagyis közterületen kívánta megtartani a rendezvényét, így a helyszín kommunikatív jellegére is figyelemmel a rendezvény különösen erős alkotmányjogi védelemben részesül és a bejelentést követő megtiltására kizárólag a Gytv. 8. § (1) bekezdése alapján lett volna lehetőség. Az AB a 3/2013. határozata szerint is a közterületen tartandó gyülekezés előzetes megtiltása az Alaptörvény által biztosított gyülekezési szabadság legsúlyosabb korlátozása. Ezért a Gytv. 8. § (1) bekezdés alapján a rendőrség csak akkor tagadhatta volna meg a szervezettől a gyülekezési jogot, ha az a népképviseleti szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetette volna, vagy ha a közlekedés más útvonalon nem lett volna biztosítható. Ezek a feltételek azonban a szóban forgó rendezvény kapcsán nem álltak fenn és az eljáró hatóságok nem is ezekre a megtagadási okokra hivatkoztak. Ehelyett a hatóságok a hozzátartozók méltóságának védelme és a köznyugalom esetleges megzavarása miatt tiltották be a rendezvényt és a Gytv. 2. § (3) bekezdésére hivatkoztak.

Álláspontom szerint a rendőrség és a bíróság döntései sértik az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdését, mert az adott ügyben alaptörvény-ellenesen bővítették a

gyülekezési jog szabad gyakorlásának és a rendezvény megtartásának előzetes megtagadási okait. A rendőrség és a bíróság kizárólag a törvényben meghatározott kógens jellegű kivételekre támaszkodva tilthatnak meg egy közterületen tartandó rendezvényt. A gyülekezési jog alapvető jog, ezért az előzetes megtilthatóságának kiterjesztő értelmezése alaptörvény-ellenes. Ráadásul a bíróság az előzetes tiltással egy olyan cenzúrát gyakorolt, ami a gyülekezési szabadság lényeges tartalmát üresítette ki, ezért sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében írt alapjogok korlátozásának tesztjét is. Ezen túl a rendőrség és a bíróság döntése sérti a Emberi Jogok Európai Egyezményét és a Emberi Jogi Bíróság által lefektetett elveket. A Patyi kontra Magyarország ügyben az Emberi Jogi Bíróság azért marasztalta el Magyarországot, mert Kossuth tér biztonsági területnek minősítése nincs arányban a rendezvények megtarthatóságának korlátozásával.

A Gytv. 2. § (3) bekezdése nem az előzetes tiltáskor, hanem a rendezvény megtartásakor irányadó. Ezt jelenti a szabály megfogalmazása is, miszerint a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások jogainak sérelmével. Itt tehát nem a rendezvény megtartásának előzetes tudomásul vételéről, hanem a megtartott rendezvény során irányadó szabályról van szó és a Gytv. 2. § (3) bekezdése a rendezvény oszlatásához állapít meg feltételeket. Ezt támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság Kfv. VI. 39.009/2011. számú határozata is, amelyben rögzítette, hogy a Gytv. 2. § (3) bekezdésének alkalmazása során mások jogainak és szabadságának sérelme nem egy abszolút korlátozást jelent, hanem a gyülekezési jog és más alapjog, alapszabadság közötti konfliktus feloldásának lehetőségét teremti meg az arányosság követelményének szem előtt tartásával. Ez azt jelenti, hogy a gyülekezési jog gyakorlása az adott esetben harmadik személyek valamely alapjogát, szabadságát sértheti, de nem eredményezheti ezen alapjog aránytalan sérelmét.

A kifejtett okfejtés alapján a Fővárosi Bíróság 20. Kpk.45041/2014/3. ügyiratszámú határozata alaptörvény-ellenes, ezért kérem alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Bár a rendezvény megtartására már nincs lehetőség és a bíróság döntésének megsemmisítése a panaszos helyzetén nem változtatna, a gyülekezési jog megsértésének megállapítása a panaszosnak mégis morális elégtételt jelenthetne.

Budapest, 2014. március „ „

Tisztelettel,

*Előttünk, mint tanúk előtt:*

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
10.	
FOLAJSTROMSZÁM	
KÉZÍRTATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2014 -03- 1 8
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FOLAJSTROMSZÁM:	45041/14
KÉZÍRTATON:	